

РЕШЕНИЕ

№ 7854

гр. София, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9506** по описа за **2023** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК.

С решение №2784 от 13.06.2023г., постановено по нахд №20231110200304, 99 с-в, по описа на СРС за 2023г.- е отменено Наказателно постановление № 57 от 05.12.2022г. издадено от Директора на Областната дирекция по безопасност на храните /ОДБХ/ в частта му за наложените на „Фокс Бейкъри“ЕООД санкции на основание чл.134 от Закона за храните /ЗХ/, както следва:

1. Санкция от 2000лв. за нарушение на чл.9, ал.1 от Наредба №14 от 09.12.2021г. за хигиената на храните вр. с §.1, т.1 б.“а“ Глава II, приложение II от Регламент №852/2004;
2. Санкция от 2000лв. за нарушение на чл.9, ал.1 от Наредба №14 от 09.12.2021г. за хигиената на храните вр. с §.1 т.1 б.“б“ , Глава II, приложение II, от Регламент №852/2004;
3. Санкция от 2000лв. за нарушение на чл.9, ал.1 от Наредба №14 от 09.12.2021г. за хигиената на храните вр. с §.1 т.1 б.“е“ Глава II, приложение II от Регламент №852/2004;

С решението на СРС – наказателното постановление е **ПОТВЪРДЕНО** в частта, с която на дружеството е наложена санкция от 1000лв. по чл.134, ал.1 от ЗХ за нарушение на чл.10, ал.1 от Наредба №14 от 09.12.2021г. за хигиената на храните.

Срещу решението са подадени две касационни жалби.

В частта, с която НП е отменено, решението се оспорва от ОДБХ. В касационната му жалба се излага твърдението, че деянията са доказани. Подчертава се, че в НП е описано, че „подът, стените, технологичното оборудване и хладилните съоръжения в обекта са силно замърсени с мазнини и хранителни отпадъци“. От друга страна в посочените за нарушени разпоредби на §.1. б.“а“, „б“ и „е“ от Глава II, приложение II, на Регламент 852/2004 е регламентирано това, че подовите повърхности се поддържат здрави и могат да се почистят лесно, а когато е необходимо и да се дезинфекцират /б.“а“/, също за стенните повърхности /б.“б“/ и по б.“е“ –повърхностите /вкл. на оборудването/ в зоните, където се работи с храни и по специално тези, с контакт с храни трябва да се поддържат здрави и лесни за почистване. С оглед изложеното – е посочено, че нарушенията за доказани. Не се споделя извода на СРС, че субектът на нарушението на може да се класифицира като бизнес оператор по ЗХ, тъй като съгласно чл.9 от ЗХ бизнес оператори са и тези, които преработват храна, а не само я произвеждат и дистрибутират. В останалите части мотивите на СРС за потвърждаване на НП се споделят –че няма допуснати процесуални нарушения, както и че не са налице основанията за приложение на чл.28 от ЗАНН.

В частта, с която НП е потвърдено, решението се оспорва от дружеството. Видно от касационната му жалба –се оспорва решението по съображения, че НП и в потвърдената част, е незаконосъобразно, защото липсва единство между фактическите констатации и материално-правната норма посочена за нарушена. Има препращане към изложенията в касационната жалба на страната. Подчертава се, че нормата на регламента касае това, че конструкцията и планът на сградата следва да позволяват поддържането на добра хигиена. В тази връзка се визира, че проверяващите не са изследвали конструкцията и плана на помещението, към които е насочено изискването, а не дали изобщо има завърсяване в същото. Твърди се, че и посочените първоначално за нарушени букви от §.1 на регламента касаят не помещението, а конструкцията. С оглед изложеното се твърди, че с малко следи отбрашно и олио, които не са забърсани своевременно, не може да се установи, че са нарушени посочените норми. Предвид това и в тази част се моли решението на СРС

В съдебно заседание касационната жалба на ОДБХ се поддържа от адв.К.. Претендира хонорар в минимален размер по Наредба №1/2004г..

В съдебно заседание за касатора „Фокс Бейкър“ ЕООД не се явява представител. Представена е молба, с която се поддържа отговора по касационната жалба на отвеника. Видно от същия се оспорва ответната жалба по съображения, че за потвърдената санкция липсва единство между фактическите констатации и материално-правната норма, посочена за нарушена. Има препращане към изложенията в касационната жалба на страната, която се моли да бъде уважена. Претендират се разноси пред касационната инстанция в размер на 1440лв. по списък.

Становището на представителя на СГП е за неоснователност и на двете касационни жалби и за правилност на решението на СРС в цялост.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ИЗЛОЖЕНИТЕ СТАНОВИЩА ОТ СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

На първо място по допустимостта:

Касационната жалба на ОДБХ от 19.07.2023г. /пощенско клеймо/ е в срок при връчване на 05.07.2023г..

Касационната жалба на „Фокс Бейкър“ ЕООД е от 10.10.2023г., в същата са изложени съображения по допустимостта ѝ, а именно, че връчването е надлежно от

29.09.23г. на адв.А.. Оспорва се връчването от адреса на управление като ненадлежно от 10.07.2023г..

Съдът в тази връзка констатира, че на 10.07.2023г. е връчено съобщението за решението - на адреса на управление /и място на проверявания обект/ на лицето Г. В. С.- служител. Видно от жалбата пред СРС адресът, който е посочен е на управлението на дружеството в [населено място], [улица]. На този адрес дружеството е било призовано за първото съдебно заседание, което призоваване е било прието за редовно. В това съдебно заседание, както и в следващото, дружеството е представлявано от адв.А., който е депозирал след първото съдебно заседание молби с посочен съдебен адрес- [улица], телефон, както и имейл адрес.

При изложените данни – съставът намира, че неправилно на 10.07.2023г. съобщението за изготвеното решение е връчено на адреса на управление. Последващото връчване на адв.А. е надлежно на посочения съдебен адрес, поради което жалбата е в срок.

По съществуващото на касационните жалби СЪДЪТ намира следното:

СРС, за да потвърди НП е приел, че АУАН и НП са издадени от надлежни органи, но касателно първите три нарушения – на §.1 т.1 б.“а“, „б“ и „е“ от Регламент 852/2004 са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на субекта. Констатирано е противоречие в НП между описанието на нарушенията и правната квалификация. Описано е, че са силно замърсени с мазнини и хранителни отпадъци пода, стените, технологичното оборудване и хладилните съоръжения, което не е нарушение на §.1 от Глава II, приложение II на регламента /което касае помещенията за храни/, а е §.1, но на глава V, приложение II от регламента, което касае предмети, инсталации, оборудване. Допълнено е, че за да има нарушение на посочените правни норми трябва да се докаже, че подът и стените не са здрави или не могат да се почистват лесно, а такива констатации липсват. Констатациите касаещи замърсяване на съоръженията –оборудване, хладилници –не са нарушения по §.1 т.1 б.“а“ на Глава II, приложение II, а на Глава V, приложение II. С оглед изложеното са отменени трите санкции от по 2000лв. за нарушения на §.1,т.1 б.“а“,б.“б“ и б.“е“ на Приложение II, на Глава II.

Относно санкция за нарушение на чл.10, ал.1 от Наредба №14 от 09.12.2021г. за хигиена на храните, СРС е установил, че същото е доказано по същество. Визирано е, че нормата регламентира, че в помещенията, където се произвеждат, преработват и предлагат храните, не се допускат действия, които биха довели до тяхното замърсяване като хранене, поддържане на лична хигиена, съхранение на лични вещи. СРС е приел, че е безспорно доказано, че в пекарната в пряк контакт със суровините са разхвърляни лични вещи, обувки, препарат за почистване. Визирано е, че наложената санкция по чл.134, ал.2 от ЗХ е в минимален размер от 1000лв., както и не са налице основанията за приложение на чл.28 от ЗАНН. С оглед изхода от спора са присъдени разносните направени от всяка една от страните.

Касационният състав намира решението на СРС за правилно и законосъобразно. СРС подробно се е мотивирал, за да достигне до извода, че има противоречие между фактическото описание на деянието и посочената за нарушена норма на §.1 т.1, б.“а“, „б“ и „е“ на Приложение II, глава II от регламента. Обосновано е визирано, че §.1, т.1, б.“а“, „б“ и „е“ от Глава II, приложение II се отнася за под и стени, но изискването е да се поддържат здрави и чисти. Пояснено е да се използват непроницаеми, неабсорбиращи и нетоксични материали. Правилно СРС е приел, че описаните обстоятелства не обуславят иденчност с правната норма. Обосновано СРС

е тълкувал посочената норма на фона на §.1, т.1 приложение II, но от Глава V касаеща предмети, инсталации и оборудване, които обаче фактически констатации не са подведени именно към нарушение на тази съотносима им разпоредба от глава V. С оглед изложеното е правилна отмяната на НП в частта за нарушения от регламента.

Състатъв намира и за обосновано решение на СРС в частта за потвърдената санкция от 1000лв.. Правилно СРС е цитирал разпоредбата на чл.10, ал.1 от Наредба №14 от 09.12.2021г. и е установил, че нормата регламентира, че в помещенията, където се произвеждат, преработват и предлагат храните, не се допускат действия, които биха довели до тяхното замърсяване като хранене, поддържане на лична хигиена, съхранение на лични вещи. В тази връзка СРС е приел, че е доказано, че в пекарната в пряк контакт със суровините са разхвърляни лични вещи, обувки, препарат за почистване. Касационният състав не споделя твърдението в касационната жалба на дружеството, че вещите били прибрани в кашон, а препаратът току-що е използван. От описанието на деянието е видно, че липсата на хигиенни правила и навици е не само касателно оборудването, но и в помещението като цяло вкл. и липса на облекло и книжки. Подробни показания е дала свидетелката И. В., която е направила и приложените снимки. Същите са показанията на свидетелката Б., че обувките и препаратът за почистване са били поставени в близост до продуктите като брашното. Необосновано се твърди в жалбата, че личните вещи били в минимален размер и били подредени. Доколкото правната норма не борави с категорията значимо или минимално количество лични вещи, дори и 1 чифт обувки да има в помещението, то нарушението е осъществено. Правилно съдът не е кредитирал показанията на Г. С., че препаратът не е бил в близост до продукти. Тази свидетелка дава изолирани показания и такива, които са неотнормирани- например, че принципно за препаратите има отделно помещение, но при проверката са били в обекта, защото се използвали. Правилно СРС е съобrazil, че свидетелката е продавач в обекта и показанията ѝ не са обективни. С оглед изложеното не се споделят тези констатации вкл. и възраженията за процесуални нарушения относно протокола. Същият не е част от административно-наказателното производство.

Следователно –и двете касационни жалби са неоснователни и следва решението на СРС да се остави в сила така, както е постановено като с оглед изхода от спора по разноските в касационното –същите следва да останат така, както са направени. Не следва да се присъждат разноски на дружеството, защото касационната му жалба не е уважена, респективно не е уважена и тази на ОДБХ.

ВОДИМ ОТ ГОРЕИЗЛОЖЕНОТО XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №2784 от 13.06.2023г., постановено по нахд №20231110200304, 99 с-в, по описа на СРС за 2023г.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване и протест.

Председател:

Членове:1.

2.